

Κυριακή 24 Μαρτίου 2019.

Β΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν (Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ).

Μρκ. 2, 1 – 12.

« ...ἰδὼν δέ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου» (Μρκ. 2, 5).

Εἶναι συγκλονιστικό τό περιστατικό πού ἀκούσαμε σήμερα στήν εὐαγγελική περικοπή. Τό πιό συγκλονιστικό ὅμως σ' ὄλο τοῦτο τό περιστατικό εἶναι ἡ διάθεση μέ τήν ὁποία πλησίασαν οἱ συνοδοί τοῦ παραλυτικοῦ ἀλλά καί αὐτός ὁ ἴδιος τόν Χριστό.

Τά ἐμπόδια ἦταν τεράστια. Ὁ κόσμος ἦταν πολὺς. Σύμφωνα μέ τήν κοινή λογική ἦταν ἀδύνατον νά πλησιάσει κάποιος τόν Κύριο. Αὐτό ὅμως πού εἶναι ἀδύνατο γιά τή λογική, εἶναι δυνατό γιά τή πίστη. Ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὑπερπήδησε ὅλα τά ἐμπόδια. Ἡ πίστη σήκωσε ἀκόμη καί τή στέγη. Ἡ πίστη τοὺς ἔκανε εὐρηματικούς. Μέ πολλούς τρόπους πλησίαζαν οἱ πονεμένοι τό Χριστό.

Ἄλλά νά κατέβει ὁ ἄρρωστος οὐρανοκατέβατος μπροστά Του μᾶλλον ἦταν κάτι ἀνεπανάληπτο. Αὐτή ἡ θετική διάθεση τῶν ἀνθρώπων ἔκανε τόν Ἰησοῦ πρῶτα νά θεραπεύσει τήν αἰτία τῆς ἀρρώστιας, πού εἶναι ἡ ἁμαρτία, καί ὕστερα καί αὐτή τήν ἴδια τήν ἀρρώστια, πού ἦταν ἡ παραλυσία.

Μᾶς βάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας ν' ἀκούσουμε αὐτό τό περιστατικό. Παράλληλα προβάλλει μπροστά μας καί τή μνήμη ἑνός μεγάλου πατέρα της, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Γιατί τό κάνει αὐτό;

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς μίλησε γιά τή θεία χάρη. Στήριξε τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία γιά τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ. Τί εἶναι ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ; Μέ ἀπλά λόγια θά λέγαμε ὅτι εἶναι ἡ μυστική καί ἀθόρυβη παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν καθημερινότητά μας. Ἡ παρουσία ἑνός Θεοῦ πού ἔρχεται κοντά μας ἐλεύθερα, ἐπειδή ἐλεύθερα Τόν θέλουμε καί Τόν ἀναζητᾶμε. Αὐτή ἡ θεϊκή παρουσία φέρνει στόν καθένα μας ἀμέτρητες εὐλογίες. Εὐλογίες πού εἶναι προσωπικές. Σ' ἄλλον φέρνει ἡρεμία καί γαλήνη. Σ' ἄλλον φέρνει παρηγοριά. Σ'

ἄλλον φέρνει χαρά καί ἐλπίδα. Σ' ἄλλον δίνει πνευματικά χαρίσματα. Σ' ἄλλον φέρνει ἕναν πειρασμό ἢ μία ἀρρώστια, γιά νά τόν κάνει δυνατό. Σ' ἄλλον φέρνει μία θλίψη, γιά νά τόν κάνει πιό καθαρό. Σ' ὄλους μας ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ φέρνει τούς καρπούς τῆς ἀγάπης Του.

Ἡ κεντρική ἰδέα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὅπως καί ὀλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πώς, γιά νά συμμετέχει ὁ ἄνθρωπος στή χάρη τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά τό θέλει. Νά τό θέλει πολύ. Τίποτε στή ζωή μας δέν γίνεται μαγικά καί αὐτόματα. Γιά νά στείλει ὁ Θεός τή χάρη Του καί τήν εὐλογία Του στή ζωή μας, πρέπει νά Τοῦ τό ζητήσουμε ἐπίμονα καί ἐλεύθερα. Ὁ τρόπος πού ἐκφράζεται αὐτή ἡ ἐλεύθερη ἐπιμονή μας εἶναι διπλός. Πρῶτον, ἐπιμένουμε στήν ἐκζήτηση τοῦ Θεοῦ μέ τήν προσευχή μας καί δεύτερον, ἐπιμένουμε στήν ἐκζήτηση τοῦ Θεοῦ μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας.

Πρῶτον, ἡ προσευχή. Ὁ Θεός θέλει νά γεμίζει τή ζωή μας μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία Του. Ἐμεῖς τό θέλουμε; Ἄν τό θέλουμε, δέν ἔχουμε παρά νά Τοῦ τό ζητήσουμε. Ζητᾶμε ἀπό τό Θεό ἀμέτρητα ὕλικά

ἀγαθά. Ζητᾶμε ὑγεία, ζητᾶμε πρόοδο γιά μᾶς καί τά παιδιά μας. Ζητᾶμε λίγο παραπάνω χρόνο στή ζωή μας. Ζητᾶμε πράγματα φτηνά, πρόσκαιρα καί πεπερασμένα. Ζητᾶμε τή γῆ. Τόν οὐρανό πότε θά τόν ζητήσουμε; Ζητᾶμε πολλά ἀπό τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Αὐτόν τόν ἴδιο τό Θεό τόν ζητᾶμε; Ἄν θέλουμε τό Θεό στή ζωή μας, πρέπει νά Τοῦ τό ποῦμε. Ἄν δέν τό ποῦμε στό Θεό, ὅτι Τόν θέλουμε, δέν πρόκειται νά ἔλθει. Ὅχι ἐπειδή δέν τό θέλει, ἀλλά ἐπειδή σέβεται τήν ἐλευθερία μας. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ θά ἔλθει στήν καθημερινότητά μας μόνον μέσα ἀπό τήν προσευχή μας. Χωρίς τή δική μας συγκατάθεση, ὅσο κι ἂν τό θέλει ὁ Θεός, δέν μπορεῖ νά μᾶς ἀγιάσει. Γιατί, ἂν μᾶς ἀγιάσει χωρίς τή συγκατάθεσή μας, τότε ἀκυρώνει τήν ἐλευθερία μας. Ἄρα μᾶς ἀκυρώνει ὡς δημιουργήματα καί ἄρα ἀκυρώνει καί τόν ἑαυτό Του. Σέβεται τήν ἐλευθερία μας, διότι Ἐκεῖνος ἐλεύθερα μᾶς τή χάρισε.

Δεύτερον, δέν ἀρκεῖ νά ἐκφράσουμε τή συγκατάθεσή μας στήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ μέ τήν προσευχή μας. Χρειάζεται νά ἐκφράσουμε τήν ἐλεύθερη συγκατάθεσή μας στή χάρη τοῦ Θεοῦ μέ

τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Ἡ ἐλευθερία μας ἐκφράζεται μέ τήν προσευχή θεωρητικά. Γιά νά ἔχει ἡ προσευχή μας περιεχόμενο, πρέπει νά συμφωνεῖ μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Ὅ, τι κάνουμε ὄλο τό εἰκοσιτετράωρο, τό κάνουμε γιά τόν ἑαυτό μας. Τρῶμε, κοιμόμαστε, διασκεδάζουμε, ἐργαζόμαστε γιά τόν ἑαυτό μας. Γιά τό Θεό τί κάνουμε; Ὅλη τήν ἡμέρα λέμε βιαστικά δύο λόγια προσευχῆς καί νομίζουμε ὅτι ξεμπερδέψαμε μέ τό Θεό. Ἐρχόμαστε καί μία φορά τήν ἐβδομάδα στήν Ἐκκλησία καί νομίζουμε ὅτι μᾶς χρωστάει κι ἀπό πάνω; Ἄν κάποιος μᾶς μιλήσει στό τηλέφωνο βιαστικά, λαμβάνουμε τό μήνυμα ὅτι τοῦ εἴμαστε ἀντιπαθητικοί καί σιγά σιγά ξεκόβουμε μαζί του, ἀπό σεβασμό στήν ἐλευθερία του. Ἄν κι ἐμεῖς μιᾶμε βιαστικά καί πρόχειρα στό Θεό, δέν θά πρέπει κι Ἐκεῖνος νά λάβει τό ἴδιο μήνυμα καί ἀπό σεβασμό στήν ἐλευθερία μας νά μᾶς ἐγκαταλείψει;

Ὁ πρακτικός τρόπος, μέ τόν ὁποῖο θά δείξουμε στό Θεό ὅτι θέλουμε τή χάρη Του καί τήν εὐλογία Του στή ζωή μας, ξεκινάει ἀπό τό πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ. Ἡ ἐξομολόγηση εἶναι ἡ ἀρχή. Ἡ ζωή

τῆς μετάνοιας εἶναι ἢ συνέχεια. Κάθε μέρα πού ξυπνᾶμε νά βάζουμε ἓνα ἐρώτημα στόν ἑαυτό μας: «τί θά κάνω γιά τό Θεό μου σήμερα;». Κάθε βράδυ πού πᾶμε νά κλείσουμε τά μάτια μας ἄς βάζουμε τό ἴδιο ἐρωτηματικό: «τί ἔκανα γιά τό Θεό σήμερα;». Κάθε φορά πού ἔχουμε νά ποῦμε ἢ νά κάνουμε κάτι, πάλι νά βάζουμε ἓνα ἐρώτημα στόν ἑαυτό μας: «τό θέλει αὐτό ὁ Θεός;». Ἡ πρακτική συγκατάθεσή μας στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ θά ἐπισφραγίσει τήν προσευχή μας.

Στή δύσκολη ἐποχή μας οἱ ἄνθρωποι διψοῦν γιά τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Προσπαθοῦν νά τή βροῦν μέσα ἀπό λάθος δρόμους. Ζητοῦν γαλήνη, χαρά, δύναμη καί ἀγάπη, ἀλλά δέν ξέρουν πώς αὐτά μόνον ὁ Θεός τά χαρίζει. Μιλοῦν γιά «θετική ἐνέργεια» γιά «θετική αὔρα». Νομίζουν πώς τό θετικό κλίμα θά ἔλθει στή ζωή μας κατά τρόπο μαγικό, χωρίς τήν προσωπική μας συμμετοχή. Τίποτε δέν γίνεται μαγικά καί αὐτόματα στή ζωή. Γιά νά γεμίσει ἡ ζωή μας μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά τό ζητήσουμε ἀπό τό Θεό τόσο ἔντονα, ὅπως ἔντονα ζήτησαν οἱ συνοδοί τοῦ παραλύτου τή θεραπεία του ἀπό τό

Χριστό. Αυτό πού έντυπωσιάζει δέν εἶναι τά λόγια πού εἶπαν ἀλλά ὁ τρόπος πού ἐνήργησαν. Αυτό νά κάνουμε κι ἐμεῖς. Νά ζητοῦμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ ὄχι μόνο μέ τά λόγια μας ἀλλά καί μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Αυτό μᾶς διδάσκει ὁ σήμερα τιμώμενος Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Μακάρι μέ τίς δικές του πρεσβεῖες νά κερδίσουμε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στήν καθημερινότητά μας καί νά τήν ἀπολαύσουμε ὄχι μόνο γιά τώρα ἀλλά καί γιά πάντα. Ἀμήν.